

A harmadik országos favágóverseny

Andreas Stihl, a motoros fűrészgépek atyja minden bizonnyal elégedetten nézett le az örök fűrészmezőről, mikor június elején látta a magyar forgalmazók Szilfa-tisztás mezei versenytáborát. Minden a legnagyobb – mondhatni katonás – rendben várta a nagy verseny kezdetét. A parancsnoki sátor mellett az eredményjelző tábla, ahová az egyes versenyszámok után kerültek fel a hiba-

pontok. A „hadtáp” hosszan elnyúló sátrában nemcsak a szomjat és éhséget lehetett csillapítani, de a taksonyi szigeti fiúk fúvószenekara is fokozta a hangulatot. Merőlegesen az ellátó sátorra sorjázta a csapatok sorszámozott takaros sátrai. A tisztás túloldalán a gyerekek és hozzátartozók szórakozhattak a verőfényes délelőttön. Egyszóval minden a helyén volt, amikor *Fraknói Gyula* versenyvezető kezében eldőrdült az első feladat kezdetét jelentő startpisztoly. Felzúgtak a híres STIHL motorfűrészek, a versenyzők a darabolt tűzfaválasztékot hasítófejszével azon nyomban kettéhasították, és a megadott feladat szerint máglyázták. Itt bizony nem mindenkinek volt szerencséje, mert a fránya cserfáról olykor gumiként pattantak vissza a borotvaéles fejszék. A szerencsésebbek hamarabb végeztek. A rendezők előre tudva mindezt, nagyon helyesen ebben a versenyszámban két fordulót iktattak be kiküszöbölendő a sors igazságtalanságát.

Óramű pontossággal gördültek be a darus szállítójárművek, hogy a sündisznóra hasonlító rönköket a versenypályára emeljék. A rönkökről azonos ke-

resztmetszetű facsapokat kellett bozorkányos ügyességgel a lehető legkisebb hibával minél előbb levágni. S ahogy a versenyen lenni szokott, volt akiknek sikerült és volt, akik hibáztak. De nem volt idő az elkeseredésre, mert máris a szerelési versenyszám kezdetét jelezte a startpisztoly dörrenése.

A parancsnoki sátorban *Halász Ernő* a kft. ügyvezető igazgatója és csapata

folyamatosan egyeztetett a versenybírókkal, adott interjút az újságíróknak és intézte mindazt, amit egy ilyen nagyszabású versenyen intézni kell. Jó volt nézni a gördülékeny szervezést, látszott, hogy az elmúlt évek versenyének tapasztalatait mindenki igyekezett hasznosítani. A rendezvény nem titkolt célja volt, hogy népszerűsítsék az Andreas STIHL Kft. termékeit, fokozzák magyarországi forgalmát, érvényesítsék a STIHL márkadominanciáját.

Látva azonban a résztvevők igyekezetét, a versenyzőkkel kísérőként eljött családtagok, ismerősök jó hangulatát, több volt ez, mint egy vetélkedő. Az

erdőkben dolgozó fakitermelő vállalkozók munkakultúráját, balesetmentes tevékenységét is nagyban elősegítette a rendezvény, s reméljük ez a képes beszámoló is.

Ui. Versenyen kívül jegyzem meg, hogy a szépszámú nézősereg közül ketten is megemléstettek, hogy jó lenne felhívni a fakitermelő vállalkozók figyelmét arra, hogy ne hagyják az erdőben szanaszét a kiürült olajos flakonokat. Megerősíthetem, hogy ez a kérés sajnálatosan országos jelenség, mely ellen hatékonyan a szerződő részvénytársaságok, erdészetek tehetnek.

Pápai Gábor

